

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11P/119/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915210153
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6915210153.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Rimavskej Sobote sudcom Mgr. Ivanom Antalom v právnej veci maloletého dieťaťa: S. J., L.. XX.XX.XXXX, J. O. D. XXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Rimavskej Sobote, dieťa rodičov - matky: S. D., L.. XX.XX.XXXX, J. O. D. XXX a otca: S. J., L.. XX.XX.XXXX, J. O. D. XXX o zmenu zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti otca a určenie výživného, takto

rozhodol:

Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 8P/14/2011-18 zo dňa 26.10.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.12.2011, v časti týkajúcej sa zverenia mal. S. J., L.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti a určenia výživného tak, že mal. S. J., L.. XX.XX.XXXX sa z v e r u j e do osobnej starostlivosti otca S. J., ktorý bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

Matka - S. D., L.. XX.XX.XXXX j e p o v i n n á platiť na výživu mal. S. J. výživným mesačne vo výške po 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, vždy do 25.-eho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ - otec maloletého dieťaťa podal na Okresný súd Rimavská Sobota návrh, ktorým žiadal, aby súd zmenil rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 8P/14/2011 zo dňa 26.10.2011, právoplatný dňa 15.12.2011 v časti zverenia mal. S. J., L.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti a určenia výživného tak, aby súd maloleté dieťa zveril do jeho osobnej starostlivosti a aby matku zaviazal platiť výživné na maloleté dieťa vo výške po 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne vždy do 25.-eho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a § 26 Zákona o rodine sa použijú primerane.

Podľa § 62 Zákona o rodine

ods. 1/ plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť;

ods. 2 / obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov;

ods. 3/ každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona;

ods. 4/ pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť;

ods. 5/ výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť;

ods. 6/ ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa § 65 Zákona o rodine

ods. 1/ ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného;

ods. 2/ súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní;

ods. 3/ výživné pľnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 Zákona o rodine

ods. 1/ pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.;

ods. 2/ výživné nemožno priznať, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 Zákona o rodine

ods. 1/ právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa;

ods. 2/ práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Podľa ustanovenia § 2 písm. c/ Zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 zákona č. 601/2003 Z.z. spoločne, sa považuje suma 69,040 eur mesačne, ak ide o zaopatrené nepľnoleté dieťa alebo o nezaopatrené dieťa. V zmysle § 5 citovaného zákona sa sumy uvedené v § 2 upravujú vždy k 01. júlu bežného kalendárneho roka. Od 01.07.2013 bola v zmysle uvedeného zákona upravená výška životného minima na sumu 90,42 eur mesačne, a preto minimálna vyživovacia povinnosť je v sume 27,13 eur mesačne (30% zo sumy 90,42 eur).

Pokiaľ dôjde k zákonnej zmene výšky súm tohto životného minima, v nadväznosti na túto zmenu sa zmení adekvátne aj výška výživného na dieťa a rodičia sú povinní počnúc od účinnosti zmeny platiť výživné v sume vypočítanej ako 30% z aktuálnej sumy životného minima na nepľnoleté, nezaopatrené dieťa podľa zákona o životnom minime.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Súd vyhotovil rozsudok podľa ustanovenia § 157 ods. 3 O.s.p. podľa ktorého, ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdávajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona podľa ktorých rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je možné podať, pretože účastníci konania po vyhlásení rozsudku na pojednávaní, jeho zdôvodnení a po poučení o opravných prostriedkoch výslovne uviedli, že sa vzdávajú práva podať odvolanie.